

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

‘Ο Μαρῆς τὸν ὄχλον κράζει
κι’ εύχαγγέλιον διαδάζει.

Εἶπεν δὲ λαμπρόβλητος τῆς Μέκας Βινιεράτος σ’ ἔκεινους ποὺ ἀποτελοῦν τὸ ισχυρόν του κράτος. «Φίλοι, προσέξατε σ’ αὐτὰ ποὺ θὰ σᾶς εἴπω τώρα· ή μέρα ἐπλησίασε κι’ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ποὺ μέλλει νὰ συμπληρωθῇ αὐτὸ ποὺ ὄντειρευεσθε. Συνασπισθήτε τὸ λοιπὸν καὶ ἀγρυπνοι πορεύεσθε κατὰ τῶν πολεμίων, ἐδόθη γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς τὸ μυστικὸν σημεῖον.

Μὴ ταρασσέσθω παντελῶς ἡ φύλη σας καρδία. Έάν φανῆτε πρὸς ἐμὲ φιλότυμα παιδία, τὸν ἄγριον ἔγωγτην βεβαίως θὰ δαμάσωμεν κι’ οὐδένα φόβον ἔχομεν τὴν ἐκλογὴν νὰ κάσωμεν. Τὸν ἀλαζόνα δίημαρχον, ἀπειδοι νῦν βδελύσσονται καὶ πλεῖστοι καυημερινῶς ὑπὲρ ἡμῶν κηρύσσονται τρέοντες ὡς αἰτίαν πᾶς πλέον δὲν ἀνέχονται αὐτὴν τὴν δεσποτείαν.

Αμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν τοῦ κόμιμας τεκνία, πᾶς ἀσφαλῶς θὰ λάβωμεν τοῦ Δήμου τὰ ἡνία, ἐάν ὡς σήμερον πιστοὶ στὸ κόμιμα σας σταῦθε καὶ ἀν ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ δὲν μοῦ σκανδαλισθῆτε.

Αμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, πᾶς ἔως ταύτην τὴν στιγμὴν τὰ πράγματά μας βαίνοντιν ὑπέρποτε ὡραῖα κι’ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ προβλέπεται βεβαία, ἀλλὰ καὶ καταλύεται τὸ ισχυρόν μου κράτος δόποταν δὲν Π αράκλητος κατέλθη ἀριστός.

Τεκνία μείνατε ἐν ἐμοὶ καὶ μὴ σκανδαλισθῆτε καὶ ἀν ἐμὲ δοξάστε καὶ σεῖς θὰ δοξασθῆτε ἔχομενοι μετὰ φανῶν, λαμπάδων καὶ βαῖων αἱς Δῆμιον περιπόθητον τῶν δόδων καὶ τῶν ἵων. Εγωϊστής γάρ οὐκ’ εἰμὶ ὡς οὗτος δι μεγάλος, κι’ ἀν δήμαρχον μὲ φέρετε, χαρὸν κοινὴν θὰ γαίστεται καὶ ὁ ἔνας καὶ ὁ ἄλλος.

Ταῖς λελαληταῖς ὑμῖν, κι’ ἀν ἔχετε κεφάλι μείνατε πάντες ἐν ἐμοὶ καὶ μὴ τὴν ὑστερηη στιγμὴ

σᾶς ξαναχάσω πάλι
ίνα δὲ λόγος πληρωθῆ ὃς γέγονται ἐν τῷ νόμῳ:
«προσέρχονται μετὰ στοργῆς
καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐκλογῆς
τοῦ ἀρπάζουντε στὸ δρόμο.»

Εάν τοὺς λόγους τοὺς ἐμοὺς τηρήστε κατὰ γράμμα,
τῆς δεσποτείας τὰ δεσμὰ τὰ λύω ἐν τῷ ἅμα
καὶ δὲ βαρὸς ἔγωγμὸς
εὐθὺς θὰ κατατέσῃ
καὶ θᾶντος ὁ μόνος στολισμὸς
τοῦ Δήμου μας, τὸ φέσι.
Εάν πιστεύετε σ’ ἐμὲ,
παντοῦ τῆς Μέκας αἱ δόμια
θὰ φέρωσιν λακτίσματα,
εἰδὲ ἄλλως... χαιρετίσματα.

Λέγει αὐτῷ δὲ σύμβολος Γεράσιμος Βιλάντος:
«Ἐγὼ πιστεύω πρὸς ὑμᾶς τυφλῶς καὶ ἀκραδάντως.»
Κι’ ὁ Βινιεράτος ἀπαντᾷ «Ἐύχαριστῶ ἀπείρως
μὰ μ’ ὅλη σου τὴν προκοπὴν
οὐκ οἶδας ἔτι τὸ θά πῆ
αυτὸς δὲ μαστός — Σπῦρος!»

Ταῦτα εἰπὼν ὁ ἀρχηγὸς ἐσφάλισε τὸ στόμα,
εὐθέως δὲ διάφοροι φρουροὶ ἀπὸ τὸ κόμιμα,
βγαίνοντες μετ’ ἀποφάσεως γενναίας κι’ ἀνεκλήτου
νὰ λάβουν μέτρα σοβαρὰ κατὰ τοῦ Π αράκλητον.

Τῆς Μέκας ἐμβατήριον ὑπέρποτε σωτήριον.

Ἐγερθῆτε τῶν γενναίων Μουσουλμάνων στρατηγοὶ,
τῆς ἐλπίδος ἀνατέλλει πειρόθητος αὐγῆ.
Ἐγερθῆτε
καὶ σκερμῆτε
πῶς δὲ φίλος ἐν πτωχοῖς
δεκοχτὸν ἐν ὅλῳ ἔτη μένει ἔξω τῆς ἀρχῆς.

Ἐγερθῆτε
κι’ ὅπλισθῆτε
μὲ τὸ θάρρος τὸ παλῆδο
καὶ φωνάζετε σὰν κοράκοι,
Βάσο, Μλέσσα καὶ Πιεροάκη
θὰ σᾶς στείλουμε σκολειό.

Διψασμένοι Μουσουλμάνοι
ἐγερθῆτε μάνι, μάνι
τὸν ἀνῶν τῆς τηρί,
ἀρμπορδές τοῦ πόλιτον τὸ φέρειδην μὲ τὸν ἔτεις.
Νὰ φυτέψουμε στὸ Δήμο κάθε ἄνθος διαλεχτὸ
π’ ὄντα σειρὴν τηρί μετά τὸν δεκατηνό.

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἐγερθῆτε
καὶ σταῦθε

στὸν ἄγδνα σας πιστοί,
νὰ φυτρώσουνε στὸ Δῆμο νέοι εὔχυμοι βλαστοί.
Ζοῦμε τώρα δένα χρόνια εύρωπαιοι κι' εὐγενεῖς
κι' εἴδαμε πολλὰ στολίδια,
μὰ τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια
τὰ βαραίνεται κανείς.

Ἐγερθῆτε
κι' ἀγρυπνεῖτε
μέσα στὸν ἀναβρασμό,
μὴ σᾶς φά' ή Ἀφροδίτη μὲ τὸν αἰφνιδιασμό.
Γρηγορεῖτε
κι' ἀγρυπνεῖτε
καὶ προσέξετε παιδιὰ
νὰν τὰ πάρουμ' ἐπὶ τέλους τοῦ Καμπίτη τὰ κλειδιά.

Σ' ἀπονεκρωμένη χώρα,
τὸ μᾶς ὁφελοῦν τὰ φιόρα
καὶ ὁ ἔξωραϊσμὸς
κι' ἀπὸ πίσω στὴ φυτεία
νὰ βλαστάνῃ δεσποτεία
καὶ βαρύς ἐγωΐσμός;

Μουσουλμάνοι μου γενναῖοι,
οὔριος ἀέρας πνέει
γιὰ τοῦ Δήμου τὸ λιμάνι ποῦ καθεὶς ἐπιμυμεῖ
καὶ μᾶς ἔψησαν γὰ δαῦτο δεκοχτῷ χρονῶν καῦμοι.
Σηκωθῆτε παλληκάρια καὶ ή ὡρα προχωρεῖ
τὸν ἄγδνα τὸν κηρύττει
ἡ σημαία τοῦ Προφήτη
κι' ή φωνὴ τοῦ Γασπαρῆ

Βιγιεράτο στὰ δελτία
γράφετε μ' ἐπιμονὴ,
γὰν νὰ πέσῃ ή δεσποτεία
ποῦ τὸ κόμμα τυραννεῖ
κι' ἀν γεμάτος εἶν' ὁ Δῆμος ἀπὸ ἄνθη νουβοτὲ,
ὁ φτωχὸς ὁ κακομοίρης δὲν τὰ μύρισε ποτὲ.

Ἐγερθῆτε Μουσουλμάνοι
καὶ προσέξετε καλὰ,
νὰ γκρεμῆστε τὸ Μπιζάνι
μὲ τὰ κάστρα τὰ ψηλὰ.
Όλοι γιούρια νὰ τουμπάρῃ
τὸ θεοειὸ τὸ φοβερὸ,
ποῦ γελᾶ καὶ καρκολάρει
πῶς τὴν ἐκλογὴ θὰ πάρῃ
μέσ' ἀπὸ τὸ καμαρό.

Ἐγια μόλα κι' ἔγια λέσα
παλληκάρια λαϊκὰ,
νὰ μπατάρουμε τὸ Μπλέσα
μ' ὅλα του τὰ μυστικὰ.
Σηκωθῆτε γιανιτσάροι καὶ δερβύσηδες τρανοί.
Τὶ σᾶς ὁφελεῖ νὰ ζῆτε
καὶ στὸ Δῆμο ποῦ πονεῖτε
νὰ μὴν ἔχετε φωνὴ;

Μουσουλμάνοι σηκωθῆτε
κι' ἄλλοτε δὲν θὰ τὰς βρῆτε
τὰς λαμπρὰς αὐτὰς στιγμὰς
ποῦ κι' ὁ κύριος Βιλάντος ἔξεσπάθωσε μ' ἐμᾶς
καὶ ὁ Τζάν ο Γκεντιλίνης κι' ὄλοι προύχοντες πολλοὶ
ποῦ ή Μέκα τους ἀρέσει
κι' ἐφορέσανε τὸ φέσι
τοῦ Ἀβδούλ Μεχμέτ Ἀλῆ.

Δεοβυσάδες, γιατισάροι,
σηκωθῆτε στὸ ποδάρι
κι' ὄλοι νᾶσαστε χαζίοι
στ' αύρινὸ τὸ πανηγύρι,

Μετὰ βήματος οἱ πάντες ἔκεινῆστε νικηφόρου.
Ἐτοιμος κι' ὁ Φωσκαείνης ὁ Μπεκήρ Ἀγᾶς τοῦ φόρου,
καὶ χαζίοι κι' δὲλ' οἱ ἄλλοι τοῦ Σουλτάνου οἱ φρουροὶ
π' ὅταν δὲ Αλλάχ προστάζει
ἐν τῷ ἀμα τοὺς συνάζει
ἡ φωνὴ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ τοῦ Γασπαρῆ.

Ἡρωες φανῆτε οὖλοι
καὶ φιλότιμα παιδιά.
Τοῦ Φωτάκη τοῦ Βλαζούλη
μὴ χαλάστε τὴν παρδιά,
ποῦ πονεῖ κι' αὐτὸς τὸ Δῆμο ὅπως τὸν πονῶ κι' ἔγω
κι' ὅταν μπῶ στὸ μαγάζι του
κλαίω καὶ θρηνῶ μαζύ του
ποῦ δὲν ἔχουμε δικό μας νοικοκύρη κι' ἀρχηγό.

Στροφὴ δευτέρα σοβαρωτέρα.

Ἀλείφτε γιανιτοάροι μου τὴ μηχανή σας λάδι
καὶ μὴν ἀκοῦτε τὸ Μαροῦ τὶ γράφει τὴν Τετράδη
παρὰ ν' ἀκοῦτε τὸ Μαροῦ πῶγραφε τὸ Σαββάτο
ὅπῶς ὁ κόσμος σήμερα θέλει ν' ἀλλάξῃ πιάτο.
Βαρέθηκε τὴ βλάστηση κειμῶνα καλοκαίρι
σὲ δένδρα ποῦ κανένα τους παρπὸν δὲν ἀποφέρει,

Σύλπιγξ παρήγορος ἥχει,
βῆμα, γενναῖοι μου ταχὺ^ν
πρὸς τὸ δημαρχιλίκι.
Μὰ πρὶν στὴ μάχη τρέξετε,
τὰ πρόβατα προσέξετε
νὰ μὴν τὰ φᾶν' οἱ λύκοι.

Σὲ λόγια καὶ πακώματα,
δὲν ἔχουν ἄλλα κόμματα
τῆς Μένας μας τὴ χάρι.
Πλὴν, τῶν πιστῶν τὰ σώματα,
κατὰ τὰ ἔξιεράματα
τὰ τρώει τὸ φεγγάρι !

Λύκος στὴ μάντρα μας περνᾶ
κι' ἔχει τὸ νοῦ σου Τουμπανᾶ
καὶ πρόσεχε Βαγγέλη
μὴν ἡ σαρδέλες φύγουνε μέσ' ἀπὸ τὸ βαρέλι
κι' ἀντὶς νὰ πᾶ' νὰ πάρουμε τὸ Δῆμο μὲ τὸ οὔρα
κολλήσουμε κι' εἰ δύο μας μέσα στὴ σαλαμούρα.

Ἄγδνον ὑπάρχειος ἐστὶ^ν
κι' ἔχει τὰ μέντε σου Κωστῆ
στὸ κόμμα τοῦ Σουλτάνου
καὶ πάψε νὰ ἔλεγχεσαι γιὰ δίσκους τοῦ Δραπάνου.
Ναὶ μὲν ὁ κόσμος, εἴπαμε, θέλει ν' ἀλλάξῃ πιάτο,
μὰ δὲν εἶν' κι' ἔνκολη δουλειὰ
νὰ πάσης ἀπὸ τὰ μαλλιά
κοτζάμου Κοσμειάτο.

Χαλοῦν ἰδέαι μυστικαὶ
τὰ πλάνα τὰ δικά σου.
Ἄκλούθα Γιάννη Κορητικὲ^ν
κι' ἄσ' τὰ λουκάνικά σου.
Ἐμπρὸς λεβέντη Γρήσα μου, ἐμπρὸς καὶ σὺ παιδί μου
π' δόσο κι' ἀν εἶσαι νεαρὸς
ἐπιδιώκεις σοβαρῶς
ἀνόρθωσιν τοῦ Δήμου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Εἰς ἄμιλλαν ὑπάρχειος ἐνέρθητε γενναῖοι
Βαστᾶτε τὰ τίτοντα οὓς παλιῆστοι λαπτανάτοι
κι' ὅν σιρτὶ προστροφὰς τὰ σύμπτομα πλεύρα
ἔγω τὸ μέρος τοῦ Γαλατῆ τὸ ριετῶ ποὺ φυσικῶνει
κι' ἀν βρέξ' ή νύχτα κάστανα κι' ἡ χαραυγὴ μαρόνια,
τὰ δεκοχτῷ θὰ γίνουνε εἰκοσιδύο χρόνια.

Δεοβυσάδες, γιατισάροι,
σηκωθῆτε στὸ ποδάρι
κι' ὄλοι νᾶσαστε χαζίοι
στ' αύρινὸ τὸ πανηγύρι,

**Τρίτη στροφὴ
πολὺ κρυφή.**

Γ.— Κι' ἡ ἐννάτη λοιπὸν ἔχειναι
καὶ παντοῦ διμιλαι κρυψαί.
Δὲν ὑπάρχει κανένα σαλόνι
ν' ἀνεβῆς γιὰ νὰ πάρῃς καφέ!

Τὶ καῦμδος φοβερὸς καὶ μαράζει!
Τὶ νεκρὸν καὶ βουβὴ ἐκλογῆ!
Συφρού, κρύα γῆ μᾶς σκεπάζει,
πανταχοῦ βασιλεύει σιγῇ!

Τὶ συμβαίνει Μαρῷ, ἐδωμέσα,
δὲν μπορεῖ νὰ νοήσῃ κανείς.
Τοεῖς ἡμέρες γυρεύω τὸ Μπλέσσα
καὶ κατέστη κι' αὐτὸς ἀφανῆς!

Σφαλιστὴ κάθε πόρτα καὶ σπῆτι,
βουβαμάρα δλοῦθε φρικτή.
Λαχταρῶ γιὰ νὰ γδῶ Ἀφροδίτη,
πλήν μοιραίως ἐχάμη κι' αὐτή!

Πουμενάμε δὲν φαίνετ' ἐλπίδα
δὲν Καμπίτσης διαβαίνει σκυφτός.
Μοῦν' ὁ Βάσος ἐψές ποῦ τὸν εἴδα
πῶς τσιγάρο δὲν ἔχει κι' αὐτός!

Μ.— "Εχει γυρίσει τὸ μναλὸ τοῦ κάθε συμπολίτη,
γιατὶ νὰ εἰν' ὁ μάστορας κλεισμένος μέσ' στὸ σπῆτι.
Κανένα δὲν ἐκάλεσε, οὐδεὶς τὸν πλησιάζει,
τὶ ἄραγε νὰ σκέπτεται καὶ τὶ νὰ σχεδιάζει ;
Ο μάστορας ποῦ κάθεται στὸ σπῆτι καὶ δὲν βγαίνει,
σημεῖον πῶς τὸ χάραμα κάτι σεισμὸς θὰ γένη.

Γ.— "Ἐν ἡμέραις Καρναβάλου καὶ γελώτων ἀκοατήτων,
ἐφαρμόζεται τὸ πρῶτον ὁ θεσμὸς τῶν κοινοτήτων
κι' ἐπειδὴ τὸν νόμον τοῦτον δὲν γνωρίζομεν σαφῶς,
τοῦ μαστόρου μας τὰ ἔργα δὲν ἔξερχονται εἰς φῶς.
Καὶ ποία θάναι, βρὲ Μαρῷ, τῆς ἐκλογῆς ἡ τύχη,
αὐτὸς τὸ ξέρουν μοναχὰ τῆς κάμαρας οἱ τούχοι.

**Κε' ἄλλη μὲὰ στροφὴ τετάρτη
ποῦ κι' αυτὴ δὲν εἶναι σκάρτη.**

Μ.— Πέσ' μου ποιόνε θὰ ψηφίσης;
Γ.— Τσ' ἔξυπνάδες νὰν τσ' ἀφήσυς
καὶ μὴ λέσ πᾶς εἴμαι ζῷ.
Τάπαμε καὶ μὲ τοὺς στίχους, τάπαμε καὶ στὸ πεζὸ
πῶς ὁ νόμος ὁ καινόργιος εἶναι λίαν μυστικὸς
κι' δὲ, τι σκέπτεσαι δὲν κάνει νὰν τὸ λέσ προφορικῶς.

Μ.— Φέρο' τὸ ψηφοδέλτιο σου κι' δὲ, τι θέλεις θὰ στὸ γράψω.
Δὲν τὸ λέω σὲ κανένα.

Γ.— Κάμε μ' δροῦ!

Μ.— Νὰ σὲ θάψω!
Γ.— Μωρὸ ἀγάπη ποῦ μοῦ δείχνεις! Φύγ' ἐδῶθε νὰ καθῆς
ποῦ γυρεύεις νὰ μὲ θάψης γιὰ νὰ μὲ ξεφορτωθῆς.

Μ.— "Η σὲ θάψω ἡ μὲ θάψης λίγο θᾶναι τὸ κακὸ
παρὰ φέρτο νὰ στὸ γράψω.

Γ.— Βρίσκω γὼ γραμματικό.

Μ.— Μωρὲ πέσ' μου ποιόνε θέλεις κι' εἴμι ἀδιάφορος ἐγώ.
Γ.— Μὰ κι' ἀπὸ τὴ δεσποτεία θῆμελα ν' ἀπαλλαγῶ
καὶ νὰ πάω μὲ τὴ Μέκα, ἄλλὰ πάλιν βρὲ Μαρῷ,
συλλογίζομαι μὴν πέσω στὸ θύμὸ τοῦ Γασπαροῦ.

Γ.— Μή φοβᾶσαι τὸ Μιχάλη κι' δύως πρῶτα δὲν μιλεῖ.
Πρέπει δὲ νὰ σημειώσῃς
πῶς μ' αἴτιὰς τὰς ἀνορθώσεις
ἄλλαξε κι' αὐτοὺς πολὺ.

Τέλος πάντων οὐ περόσῃ καὶ ή νῦν αὐτὴ Μαρῷ
κι' αὔριο ἡ ἀποσφαίρα θᾶναι πλέρη καθαροῦ.
Κι' ἐπὶ τελουν "Ἄγιον ποῦντας" τοῦ γάρον
σ' δὲ, τι γράψουνε κι' οἱ ἄλλοι θάμαι σύμφωνος κι' ἐγώ.

Μ.— Μοῦ λὲς πῶς ἡ κότια τ' αὐγὰ θὰ μοιράσῃ
μὰ ποιὸς δίνει βάσι
καὶ ποιὸς θὰ πειστῇ,
σὲ πένα ποῦ γράφει στὴν ἄκρη μονάχη;
Ποιὲς φόβο δὲν θᾶχη
πῶς θὰ γελαστῇ;

Γ.— Συμβόλαιο εἶναι ὁ λόγος ἐκεῖνος
ποῦ δίνει τὸ κτῆνος
μπροστὰ στὸν παρᾶ.
Καὶ σ' δόσους ποιμένες γοράζουνε γίδες,
ἀπάτη δὲν εἰδες
καμμία φορᾶ !

Μ.— Στὸν κόσμο ποῦ ζοῦμε κανεὶς δὲν ἐφάνη
νὰ κάμη βρὲ Γιάννη,
μιὰ τέτοια ντροπὴ.
Σωστὰ τοῦ τὰ δίνεις; Πιστὰ σὲ δουλεύει
ποτὲ δὲν σὲ φεύει
ἀπ' δὲ, τι σοῦ πῆ.
Κι' ἐκεὶ ποῦ ψηφίζει
πιστὰ ψιθυρίζει
μὲ χελήνη ἀβρά:
«λ' οὐδόμι μὲ πάγα, φεδέλε μ' ἀβρά!»

Γ.— Πάω ποῦ μὲ γυρεύουνε.

Μ.— Πορεύου ἐν εἰρήνῃ
καὶ μὴν ξεχάσῃς πρόσεξε τὸ Τέλον τὸ Γκιντιλίνη.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΟΥ

"Αφού κι' ἐγώ ποιειτεῖς προσβαίνω σὰν κομήτης
σὲ δεσπατέσσαρες ψυχὲς νὰ γένω κυβερνήτης,
προτοῦ εἰς τὸ ἀξιωμα θριαμβευτὴς οἴτεύσω,
δρεῖλω τὰς ιδέας μου νὰ ἐξωτερικεύσω.
Καὶ εἶναι εἰς τὸ πρόγραμμα ποιειτικαὶ μου θάσεις,
μὲ τὸ ὅμορες κοινότητες γὰ τὸ θέλω εἰς συμβάσεις.

Στὸν Καραβάδο σύμβασι θενὰ ἐπιδιώξω:
μετ' εὐκολίας νὰ μπορῶ ἀργάτες νὰ μαζίζω
κι' οἱ Καραβίσιανόπαιδες ποῦ στὸ χορὸ πετοῦνε,
ἡμεροδοσῆις ἀκριβῶ νὰ μὴ μοῦ ἀπαιτοῦνε.
Ἐδῶθε δὲ τὰ κάρβουνα καὶ τὸ ἀλλα προϊόντα,
ὅλα νὰ μεταχερόνται οὐδὲ τοῦ Παμεινώντα,
αὐτὸς γιὰ τὴ συνέμπασι νὰ πέρνη τὸ καπάρο
κι' ἀλλο στὴν περιφέρεια νὰ μὴ δουλεύῃ κάρρο.

"Ως κυβερνήτης δίκαιος, σεβόμενος τὴν Θέμιδα,
εὐθὺς θὰ κόψω τὸ δασμὸ
— μὲ τὸ ἀλλα ἐν συνδυασμῷ —
κι' ἀπὸ τὰ σκορδοχρέμμυδα.

"Ο Παναγῆς δ Γάδρηλας ἀγγούρια θὰ μᾶς φέρνῃ
κι' ἐκείνος μὲ τὴν τσίτσα του,
φουμάρωντας τὴν πίπα του
χοντρόκρασο θὰ πέρνη.
Κι' ἀν ίσως τέτοια σύμβασι πιτύχω στὰ Βλαχάτα,
δὲ τόπος μᾶς θ' ἀγαπᾷ
καὶ θὰνε θαραπαῆ
τὴν ἀγγουροσταλάτα.

Δεύτερο ἔρθρον. — Τὴν άμην καὶ τὴν παστὴν ντομάτα
θὰ μᾶς τὴν προμηθεύσουν τὸ δὲ θάνατον α τα Λουρδάτω.
Μὰ κι' οἱ Λουρδάτες εἰς ἐμᾶς θᾶν' ὄποχρεωμένοι
νὰ μᾶς τὴν φέρνουν παστρικὰ κι' ἀνθρωπινὰ λιασμένη.

Κατόπιν μὲ τὴν θέλησιν καὶ τὴν δουλήν Κυρίου.
Θὰ στρέψω στὴν κοινότητα τοῦ Ἐπανωχωρίου.
Τὸ πρῶτον τὴν συμβάσεως ἀρτίκολο, θὰ λέγη:
«Ἀσίδοτη τὴ δύναμη νὰ φέρουν οἱ Καρλαΐται.»
Οἱ δὲ σκαρφιάδες ἀπὸ δῶ, γέροι καὶ παλληκάρια,
ἀρ' τὰ Μιχάτα μοναχὰ θὰ πέρνουνε στελλιάρια.

Μὲ Βαρτσαμάδες σύμβασι δὲ θέλω νὰ συνάψω.
εῦτε μὲ τὸ τσιγάρο τους τσιγάρο μου ν' ἀνάψω.

Καὶ δύσαι με θεούλη μου ἀρ' τὸ συμβούλιό τους,
μὰ δχι τὸ καινοτικό,
ἀπὸ νὰ ἀλλο μυστικό

πῶγουνε στὸ χωρὶό τους
καὶ καταστὰ εὐστούτια εἰσέλθειν α καυμάτιον
δχι πονάλα σ φυγήση καρά κι δ σκοτωμένος!

ΙΑΚΩΒΟΣ ΤΕΠΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΕΝΙΟΥ
ΧΩΡΙΑΤΗΣ

